

Nosaltres vàrem assolir els següents:

El Tacaná (4.093 metres).

Situat al departament de San Marcos i fronterer amb Mèxic. La pujada la vàrem realitzar des del poble de Sibinal al qual només s'hi arriba per una pista de terra. S'esmercen unes 10 hores fins el cim, per la qual cosa és millor fer-ne l'ascensió en dos dies. Unes tres hores fins al Houenditas i a l'endemà, des de la resta fins al cim. També es fa molt, fins i tot des de la "Unión Juárez" en el canto mexicà.

El Tujumulco (4.220 metres)

Situat en el departament de San Marcos. És el volcà i el cim més alt de Centreamèrica. Fan falta unes cinc hores, des de Tuichán, a uns 25 Kms. de San Marcos, per arribar a dalt.

El Chiquibal (2.900 metres)

És el nom del volcà i de l'estany que hi ha a l'interior del cràter. Està ubicat al municipi de San Martín Socatepéquez, abans San Martín Chile Verde, en el departament de Quetzaltenango. Són necessàries unes tres hores per pujar-hi des de l'esmentat poble.

San Pedro (3.020 metres)

Situat al nord del municipi de San Pedro de la Laguna, departament de Sololà. A la vora del llac Atitlán. Són necessàries unes sis hores, des del poble, per assolir-ne el cim.

Agua (3.766 metres)

Situat entre els departaments de Socatepéquez i Escuintla. Fan falta unes cinc hores des del poble de Santa María de Jesús, fins al cim.

Pacaya (2.550 metres)

Situat entre els departaments de Guatemala i Escuintla. Molt a prop de la capital. Cal només un

hora i quaranta-cinc minuts des del poble de Sant Francisco de Sales per arribar al cim.

Acatenango i Fuego (3.976 i 3763 metres)

Ubicats entre els departaments de Chimaltenango i Socatepéquez a prop d'Antigua, San Miguel Dueñas i Acatenango. Fan falta unes set hores, des de la Soledad, per assolir-ne els cims. Nosaltres no vàrem poder pujar-hi a causa del mal temps que vàrem ensopegar i vàrem haver-ho de deixar una mica més amunt de l'indret conegut com "el Conejo".

Observacions

Les ascensions en qüestió, i és pot dir que totes les altres, no tenen cap tipus de dificultat tècnica. Són agradables i belles caminades, primer a través dels camps de blat de moro, de patates i de cafè en les seves bases i després per forts pendents a través de frondosos boscos que en la majoria arriben fins a dalt de tot i d'altres, els més alts, amb prats tropicals de muntanya a la part superior. Tots gaudeixen d'una dilatada panoràmica. El cràter de Tujumulco és molt gran, el de Tacaná fumeja una mica, el Fuego molt més, el Pacaya està en constant activitat des de fa més de 25 anys, el San Pedro, l'Atitlán i sobretot el Agua tenen un con perfecte, el Chicabal i el seu estany a l'interior del cràter és d'una gran bellesa. A tot el seu voltant hi ha altars en els quals es fan cerimònies. Els indígenes conserven l'antiga tradició de pujar als cims de les muntanyes perquè creuen que, allí dalt, estan molt a prop de Déu i li demanen bones collites, pluges abundants, salut i abundància. Tot això envoltat d'un ambient màgic i natural.

Vaig tenir el goig i la satisfacció de fer la majoria d'ascensions amb els amics de Guatemala: Ricardo Mendoza, Salustio Cáceres i Julio Espinelo. Tot i que per la majoria dels volcans vàrem desplaçar-nos als pobles de les seves bases amb cotxe, hi ha autobusos per anar a tot arreu. També vaig tenir l'oportunitat de visitar, a més dels pobles esmentats: Ixchiguán, que és el poble més alt del país, situat a més de 3.000 metres; l'Antigua Guatemala declarada patrimoni de la humanitat per la UNESCO, Ciudad de Guatemala, Ciudad Vieja, San Antonio Aguas Calientes, el llac Atitlán, Santiago Atitlán, Flores i Santa Elena en el llac Petén-Itza i les runes maies de Tikol. Per saber més coses d'aquests pobles i ciutats es poden consultar les guies turístiques de viatges.

Guatemala, des del punt de vista excursionista, és un país poc conegut i és realment un fantàstic paradís per a l'excursionisme. Val la pena!

Joan Mundet i Bellavista

Bibliografia consultada:

Guía de los volcanes de Guatemala, de Carlos E. Prah Redono. Editorial Club Andino Guatemalteco.

Rumbo a Guatemala, de Carme Miret, Eduardo Suárez i Antonio Vela. Editorial Laertes.